

Arrest

nr. 173 910 van 1 september 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 28 april 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 maart 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 juni 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 juli 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat R. VAN DE SIJPE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart Iraaks staatsburger te zijn afkomstig uit de stad Basra (provincie Basra) in Zuid-Irak. U bent Arabier en aanhanger van het soennisme.

U verklaart dat u werkte voor de Inspecteur-generaal bij het Ministerie van Binnenlandse Zaken in Basra. Uw taak was om politiekantoren door te lichten en onderzoek te doen naar fraude en corruptie binnen de diensten van Binnenlandse Zaken. U verklaart dat u eind februari 2015 van een medewerker van de divisie Moordzaken informatie hebt gekregen dat gevangenen er werden gefolterd en dat klachten hierover in de doofpot werden gestopt. U gaf deze informatie door aan uw directeur die vervolgens besliste dat er een onderzoek moest gebeuren naar de situatie bij de divisie Moordzaken. Uit

het onderzoek bleek inderdaad dat er van alles fout liep bij deze divisie, de corruptie werd bewezen en het hoofd van de divisie Moordzaken, Hamid Ihteyar, werd overgeplaatst naar een andere dienst. In maart 2015 werd u echter telefonisch bedreigd, u vermoedt dat het door Hamid Ihteyar was, maar u bent niet zeker. Hij was immers te weten gekomen dat u degene was die ervoor heeft gezorgd dat er een onderzoek naar de divisie Moordzaken werd ingesteld. Op 12 april 2015 werd uw auto beschoten, waarna er kogels met uw naam en de naam van uw kinderen erop werden achtergelaten. U vond ook een dreigbrief. U hebt uw divisie onmiddellijk op de hoogte gebracht van deze gebeurtenissen, uw baas zei dat hij u zou helpen, maar er gebeurde niets. U hebt een klacht neergelegd en bent hierna met uw gezin naar Al Zubayr (provincie Basra) gegaan, waar jullie bij een oom van uw vrouw konden verblijven. Op 4 juli 2015 hebt u uiteindelijk uw land verlaten.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u de volgende documenten neer: een kopie van uw huwelijksakte, een opleidingscertificaat van de Basra Provincial Police Directorate, uw identiteitskaart, uw nationaliteitsbewijs, een badge van het Ministerie van Binnenlandse Zaken, een badge van uw politieafdeling, een dreigbrief, enkele foto's van uw auto die werd beschoten, een kopie van uw rantsoenkaart, kopieën van de identiteitskaarten en nationaliteitsbewijzen van uw vrouw en kinderen, een kopie van het bevel tot oprichting van een controlecomité in Basra, enkele foto's van u tijdens uw werk en een DHL-envelop.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw land van herkomst hebt verlaten omdat u bedreigingen hebt ontvangen nadat u ervoor hebt gezorgd dat de divisie Moordzaken werd doorgelicht. U vermoedt dat het hoofd van de divisie Moordzaken, die omwille van de slechte resultaten van het onderzoek werd overgeplaatst naar een andere dienst, achter de bedreigingen zit. Er dient echter te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken blijkt evenwel duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Irak. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden.

Hoewel het CGVS op basis van uw verklaringen erkent dat uw roots in Basra liggen, wist u het CGVS er niet van te overtuigen dat u daar verbleef tot 12 april 2015 en daarna nog drie maanden, tot 4 juli 2015, in Al Zubayr. Het CGVS heeft immers gegronde redenen om aan te nemen dat u deze regio al lang daarvoor hebt verlaten. Daar u het CGVS geen duidelijk en geloofwaardig zicht biedt op uw meest recente verblijfssituatie, maakt u het onmogelijk om een zicht te geven op uw reële situatie in uw land van herkomst, en kan er, bij afwezigheid van voldoende geloofwaardige elementen, in uw hoofde geen nood aan bescherming worden vastgesteld.

Uw gebrek aan geloofwaardigheid omtrent uw recente verblijfplaats bleek onder andere uit uw zeer beperkte kennis omtrent recente incidenten in uw stad en regio. Wanneer u hier tijdens twee gehoren bij het CGVS naar werd gevraagd, had u het telkens zeer algemeen over kidnappings, acties, gijzelingen, mensen die moeten veranderen van huis, manifestaties en autodiefstallen (CGVS I p.15,16; CGVS II, p.10-11). Zelfs wanneer u expliciet werd gevraagd naar de situatie in Basra in de zomer van 2014, verklaarde u opnieuw erg veralgemenend dat de situatie zeker slecht was, er waren volgens u manifestaties, moorden en gijzelingen (CGVS I p.22). Er werd u echter herhaaldelijk gevraagd om concrete en specifieke voorbeelden te geven van dergelijke gebeurtenissen, u kon echter enkel antwoorden "Er is niets" (CGVS I p.22). Zelfs wanneer u specifiek werd gevraagd naar een aanslag in Basra op 5 juli 2014 verklaarde u aanvankelijk nog van niets te weten. Pas wanneer u dan ook nog de precieze locatie van deze aanslag wordt vermeld, wist u waarover het ging (CGVS I p.23). Toen u vervolgens gevraagd werd om gelijkaardige incidenten op te noemen die recent in uw woonplaats zijn

gebeurd, verwees u naar een autobom die ontplofte in het centrum in een hele drukke winkelstraat, hetgeen volgens u plaatsvond in 2010 (CGVS I p.24). Dergelijk voorbeeld kan echter bezwaarlijk als recent incident worden beschouwd. Waar u uiteindelijk nog verwees naar een incident waarbij de broer van een goede vriend van u zou zijn ontvoerd en uiteindelijk werd vrijgelaten in ruil voor losgeld, bleek dit zich echter in 2012, drie jaar voor uw beweerde vertrek, te hebben voorgedaan (CGVS I p.15). Bovendien heeft dit incident betrekking op een familielid van een goede vriend van u, waardoor uw kennis hierover niet ontegensprekelijk aantoonde dat u zich toen ook effectief in Basra bevond. Indien u beweert dat u tot de zomer van 2015 in de provincie Basra en tot 12 april 2015 in de stad hebt verbleven, kan toch redelijkerwijs worden verwacht dat u op zijn minst in staat zou zijn om zelf enkele concrete voorbeelden te geven van gebeurtenissen en incidenten die relatief kort voor uw vertrek hebben plaatsgevonden. U blijft hier duidelijk in gebreke. Dat u er duidelijk niet in slaagt om recente incidenten aan te halen die hebben plaatsgevonden in de stad waarover u verklaart dat u er heel uw leven hebt gewoond, doet het vermoeden rijzen dat u reeds veel eerder dan u beweert uw geboortestad Basra hebt verlaten en dat u zich langdurig ergens anders hebt gevestigd, maar dat u dit moedwillig verborgen tracht te houden voor de Belgische asielinstanties om deze op die manier bewust te misleiden.

Voorts slaagde u er niet in om uitgebreid te vertellen over de evolutie van de situatie voor soennieten in het zuiden van Irak, terwijl dit van iemand die beweert dat hij soenniet is en zijn hele leven in het zuiden van Irak heeft gewoond toch redelijkerwijze kan worden verwacht. Wanneer u hiernaar wordt gevraagd, verklaart u louter dat de soennieten tijdens het regime van Saddam Hoessein meer macht hadden en dat sinds de val van Saddam Hoessein de sjiïeten aan de macht zijn (CGVS II p.10). Er werd er u vervolgens op gewezen dat de val van het Saddam-regime reeds dateert van 2003, en dat u wordt gevraagd naar de evolutie doorheen de jaren, waarna u enkel een aanslag in Basra in 2005 vermeldt (CGVS II p. 10-11). U hebt het ook nog over 2006 en 2007, wanneer volgens u soennieten door sjiïeten werden vermoord 'op identiteitskaart' (CGVS I p.7). Wat de actuele situatie voor soennieten in Zuid-Irak betreft, legt u de volgende verklaringen af: "Degene die op de weg alleen zit te rijden heeft geen problemen, maar degene die zo en zo heeft, heeft wel problemen" (CGVS I p.7). Dergelijke nietszeggende en algemene verklaringen kunnen echter niet worden aanvaard als een doorleefde weergave van de evolutie voor soennieten in het zuiden van Irak sinds de val van het regime van Saddam Hoessein. Er werd u dus logischerwijze gevraagd om uw vage verklaringen te verduidelijken. Uw summiere en opnieuw algemene verklaring dat degene die tegen de regering en de organisaties zijn, zijnde de wetgeving, problemen hebben en dat er elke dag manifestaties zijn tegen de regering (CGVS I p.7) is evenmin afdoende. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratieve dossier, blijkt onder meer dat waar de veiligheidssituatie in de provincie Basra in 2008-2009 verbeterde, het sektarisch geweld ten aanzien van de soennitische minderheid er sinds 2013 weer opleefde. Indien u toen werkelijk nog in Basra woonde kan redelijkerwijze van u worden verwacht dat u minstens deze recentere evolutie van de situatie van soennieten zou kunnen schetsen. Uit de hierboven vermelde informatie blijkt verder dat na een reeks ontvoeringen en aanslagen gericht tegen soennieten in Basra half september 2013 zelfs de beslissing genomen werd om de soennitische moskeeën te sluiten. U verklaarde echter louter dat de soennitische moskeeën in Basra gesloten werden in de periode 2005-2008 en ontkende zowaar dat de moskeeën meer recent nog gesloten werden (CGVS II, p. 8). De beslissing om de moskeeën in het najaar van 2013 te sluiten werd genomen door Abdul-Kareem Al Kazragi, een zeer belangrijke soenniet in Basra die aan het hoofd staat van de Sunni Endowment Diwan (Waqf Al Sunni) in Basra, maar wiens naam u opmerkelijk genoeg niet kende (CGVS II, p. 8-9). Wanneer u ten slotte nog meermaals uitdrukkelijk gevraagd werd om voorbeelden te geven van recente incidenten in Basra gericht tegen soennieten, kon u hier geen enkel antwoord op voorzien en verwees u uiteindelijk opnieuw naar bovenvermelde aanslag van 2005 (CGVS II, p. 11). Het CGVS is er aldus verder van overtuigd dat u niet recent afkomstig bent uit de regio Basra, zoals u beweert. Immers, als u werkelijk recent als soenniet uit deze stad afkomstig zou zijn, kan toch redelijkerwijze worden verwacht dat u doorleefder en vooral uitgebreider kunt vertellen over de situatie van de soennieten doorheen de jaren tot op vandaag. Dit blijkt in casu geenszins het geval te zijn.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk recent afkomstig te zijn uit Basra, maar is het CGVS ervan overtuigd dat u reeds enkele jaren eerder uit deze regio bent vertrokken. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde recente regio van herkomst in Irak kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat hier onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan uw verklaringen dat u tot voor uw komst naar België in Basra hebt verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Het bedrieglijke karakter van uw asielaanvraag wordt verder bevestigd door de veelvuldige tegenstrijdigheden die werden vastgesteld tussen uw opeenvolgende verklaringen.

Zo verklaarde u dat u in maart 2015 een dreigtelefoon hebt ontvangen. U verklaarde dat u dacht dat die telefoon van Ihteyar zelf kwam of van iemand van zijn bewaking. Wanneer u vervolgens werd gevraagd of er dan tijdens dat telefoongesprek werd verwezen naar het onderzoek bij de divisie Moordzaken, antwoordde u aanvankelijk dat dat niet zo was (CGVS I p.21). Wanneer u deze zelfde vraag echter opnieuw werd gesteld tijdens uw tweede gehoor bij het CGVS, antwoordde u dat er wel degelijk iets werd gezegd over het onderzoek bij de divisie Moordzaken tijdens het telefoongesprek (CGVS II p.20). Wanneer u met deze opmerkelijke inconsistentie werd geconfronteerd, antwoordde u dan weer dat er niets over het onderzoek werd gezegd, doch louter gesteld werd dat u informatie had doorgespeeld (CGVS II p.22). Dat u hierover inconsistente verklaringen aflegt is opmerkelijk en ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Daarnaast verklaarde u ten overstaan van het CGVS, wat de beschieting van uw auto op 12 april 2015 betreft, dat u niet met uw eigen ogen hebt gezien wie uw auto heeft beschoten (CGVS II p.22). Dit terwijl u aanvankelijk bij de Dienst Vreemdelingen had beweerd dat u wel degelijk uw belagers had gezien. U had er namelijk verklaard dat diegene die uw auto hebben beschoten allen een zwarte bivakmuts droegen en gewapend waren. U voegde nog toe dat ze met drie of vier waren (CGVS Vragenlijst, vraag 3.5). U werd opnieuw geconfronteerd met uw incoherente verklaringen en beweerde dat u van de politie had gehoord dat de personen die uw auto hebben beschoten mannen met een zwarte bivakmuts waren (CGVS II p.22). Deze uitleg kan echter evenmin worden aanvaard, aangezien uit de klacht die u zelf neerlegde bij de politie blijkt dat u zelf tegen de politie hebt verklaard dat u naar buiten ging nadat u schoten had gehoord en dat u toen een witte pick-up met vier inzittenden die allen gemaskerd waren hebt gezien (Document 9, CGVS II p.22). Dat u uw tegenstrijdige verklaringen tracht te verschonen met alweer tegenstrijdige verklaringen, komt uw geloofwaardigheid geenszins ten goede.

Vervolgens blijkt uit uw verklaringen en uit de foto's (Document 8) die u neerlegde ter staving van uw verklaringen dat er op 12 april 2015, nadat uw auto was beschoten, een dreigbrief en vier kogels werden achtergelaten. Er moet echter op worden gewezen dat in de klacht die u hebt ingediend naar aanleiding van deze ernstige bedreigingen staat vermeld dat er slechts drie kogels waren gevonden (Document 9, CGVS II p.22). Opnieuw blijken uw verklaringen dus niet te kloppen met de documenten die u ter staving ervan neerlegt. Dit doet verder afbreuk aan uw geloofwaardigheid.

Op basis van de bovenstaande vaststellingen kan het CGVS geen geloof hechten aan uw verklaringen dat u ernstig werd bedreigd omwille van een onderzoek naar de divisie Moordzaken dat op uw initiatief werd ingesteld. Deze overtuiging wordt nog versterkt doordat u er niet in slaagt de namen op te noemen van de personen met wie u dat onderzoek hebt gevoerd. U verklaarde dat het onderzoek naar de divisie Moordzaken gebeurde in een team van zeven à acht personen (CGVS I p.21). Dat u er vervolgens slechts in slaagt om vier en een halve naam op te sommen van de mensen met wie u tot kort voor uw problemen kreeg nauw hebt samengewerkt, is opmerkelijk (CGVS II p.19,20). Dat u evenmin kunt aangeven hoe de persoon heet die u de informatie heeft gegeven waarop het onderzoek naar de divisie Moordzaken is gebaseerd (CGVS II p.19), ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Wat betreft de documenten die u neerlegde ter ondersteuning van de door u aangehaalde vervolgingsfeiten en uw verklaring dat u tot kort voor uw vertrek uit Basra voor de Inspecteur-generaal bij het Ministerie van Binnenlandse Zaken werkte, zij vooreerst benadrukt dat om enige bewijskracht aan een document te ontleeden, het dient te worden ondersteund door geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, hetgeen in casu niet het geval is. Dat de inhoud van de door u neergelegde klacht (Document 9) bovendien niet in overeenstemming kan worden gebracht met uw verklaringen, noch met de inhoud van de door u neergelegde foto van de kogels die u zou hebben aangetroffen (Document 8), haalt niet alleen verder de geloofwaardigheid van uw verklaringen maar ook de waarachtigheid van deze stukken ernstig onderuit. Wat betreft deze door u neergelegde klacht, dat overigens slechts een kopie betreft waarvan de authenticiteit niet kan worden nagegaan, zij nog opgemerkt dat uit de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratieve dossier blijkt dat dergelijke documenten in Irak makkelijk op illegale wijze verkrijgbaar zijn, waardoor de bewijswaarde van dit document hoe dan ook uiterst relatief is. Dit geldt evenzeer voor het door u neergelegde bevel tot oprichting van een controlecomité in het bureau van de inspecteur-generaal in de provincie Basra (Document 11) van 3 januari 2015, hetgeen overigens eveneens slechts een kopie betreft, en uw werkbades van 2012 en 2014 (Document 5 en 6). De door u neergelegde badges betreffen overigens louter geplastificeerde kartonnetjes/briefjes die eenvoudig met knip- en plakwerk zelf kunnen worden gefabriceerd. Wat betreft de badge van het Ministerie van Binnenlandse Zaken (Document 5) die zou zijn uitgegeven op 22 mei 2014 moet bovendien worden onderstreept dat de zijde met Engelse tekst op deze badge duidelijk schuin gedrukt is, wat ernstige twijfel doet rijzen over de authenticiteit van dit stuk. Van officiële documenten, zoals een politiebade, mag immers worden verwacht dat de vormelijke modaliteiten behoorlijk en in orde zijn. De dubieuze aard van dit door u neergelegde stuk tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen enkel verder aan. De door u neergelegde dreigbrief (Document 7) heeft verder evenmin bewijswaarde aangezien een

dergelijk stuk makkelijk vervalst kan worden. Dit geldt evenzeer voor de foto's van enerzijds een beschoten auto en een brief met enkele kogels (Document 8) en anderzijds van u tijdens uw verklaarde werkzaamheden voor de inspecteur-generaal van Binnenlandse Zaken (Document 12). Er kan immers niet worden geverifieerd waar en wanneer deze foto's werden gemaakt. Bijgevolg kunnen deze stukken de vaststelling van het CGVS dat uw verklaringen over uw recent verblijf in Basra en de bedreigingen die u daar zou hebben ondervonden ongeloofwaardig zijn, geenszins wijzigen.

De identiteitsdocumenten op uw naam waarvan u een origineel neerlegt, zijnde uw identiteitskaart (Document 3) en uw nationaliteitsbewijs (Document 4), alsook uw opleidingscertificaat van de Basra Provincial Police Directorate (Document 2) en uw huwelijksakte (Document 1) zijn inderdaad uitgegeven in Basra, maar dateren allemaal slechts van 2010, wat het CGVS sterkt in de overtuiging dat u al veel eerder dan u beweert uit de regio Basra vertrokken bent. De kopieën van de identiteitskaarten en nationaliteitsbewijzen van uw vrouw en kinderen (Document 10) (waarvan sommige stukken werden uitgereikt in 2010 en sommige in 2012 en 2014) vermogen niet de vaststelling dat u niet recent uit Basra afkomstig bent om te keren. Vooreerst hebben deze stukken immers betrekking op uw vrouw en kinderen en niet op uzelf. Daarnaast blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan uw administratieve dossier werd toegevoegd dat de plaats waarop identiteitskaarten of nationaliteitsbewijzen worden uitgereikt daarom niet steeds de plaats is waar de betrokkene ook (nog steeds) woont. Een iets recenter document op uw naam, namelijk uw rantsoenkaart (Document 10) die in november 2013 in Basra werd uitgereikt, betreft louter een kopie waarvan de authenticiteit op geen enkele manier kan worden geverifieerd. Ook dit stuk vormt echter geen sluitend bewijs van uw bewering dat u toen in Basra woonde, aangezien het vooreerst niet enkel op u maar ook op de rest van uw gezin betrekking heeft (en dus door andere gezinsleden kon worden gebruikt) en de uitreiking van dit document hoe dan ook niet ontegensprekelijk aantoonde dat u toen in Basra een vaste verblijfplaats had. Zij daarbij nog benadrukt dat uit de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan uw administratieve dossier werd toegevoegd blijkt dat dergelijke documenten gezien de wijdverspreide corruptie in Irak tegen betaling makkelijk verkrijgbaar zijn, waardoor de bewijswaarde van deze stukken bijzonder relatief is. De DHL-envelop (Document 13) die u neerlegt werd weliswaar vanuit Basra verstuurd, maar is evenmin een garantie dat u daar recent nog hebt verbleven.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Irak of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Het CGVS benadrukt tot slot dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van de asielaanvraag aan te reiken. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan het CGVS weliswaar niet van de opdracht uw vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen. Bovendien is er slechts sprake van een onderzoekplicht in hoofde van het CGVS in zoverre u verifieerbare elementen heeft aangebracht waarvan redelijkerwijs mag worden verwacht dat deze nader worden onderzocht. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die een toekenning van een internationale beschermingsstatuut rechtvaardigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van "de algemene beginselen van behoorlijk bestuur (onder meer het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel)" en van de

materiële motiveringsplicht. In een tweede middel haalt verzoekende partij de schending aan van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.2.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het eerste middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (*vgl.* RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.3.1. Aangaande de motivering van verwerende partij dat het gebrek aan geloofwaardigheid omtrent de recente verblijfplaats van verzoekende partij onder andere bleek uit haar zeer beperkte kennis omtrent recente incidenten in haar stad en regio en tevens uit de vaststelling dat verzoekende partij er niet in slaagde om uitgebreid te vertellen over de evolutie van de situatie voor soennieten in het zuiden van Irak, stelt verzoekende partij dat het niet evident is om concrete voorbeelden te geven van incidenten in haar stad gelet op de hoge frequentie van de incidenten in haar regio. Dit blijkt duidelijk uit het feit dat verzoekende partij tijdens haar gehoor pas informatie kon geven over de aanslag in Basra op 5 juli 2014 op het ogenblik dat zij ook wist waar de feiten zich precies hadden voorgedaan. Dit kan dan ook geenszins een argument zijn om haar recent verblijf in Basra in twijfel te trekken. Voorts meent verzoekende partij dat zij wel degelijk informatie kon geven over de situatie van soennieten doorheen de jaren tot op vandaag.

2.2.3.2. De Raad is evenwel van oordeel dat de uitleg van verzoekende partij dat het niet evident is om concrete voorbeelden te geven van incidenten in haar stad gelet op de hoge frequentie van de incidenten in haar regio totaal geen steek houdt, daar redelijkerwijs net verwacht mag worden dat verzoekende partij, indien zij inderdaad zoals zij beweert tot de zomer van 2015 in de provincie Basra en tot 12 april 2015 in de stad heeft geleefd, zonder moeite concrete en specifieke voorbeelden zou kunnen geven van recente incidenten in haar stad en regio. Herhaaldelijk gevraagd naar concrete incidenten, slaagt verzoekende partij er evenwel niet in om ook maar één concreet recent incident op te noemen en blijft zij telkens zeer algemeen (administratief dossier, stuk 6, gehoorverslag CGVS d.d. 25/01/2016, p. 15, 16, 22 en 24; administratief dossier, stuk 4, gehoorverslag CGVS d.d. 02/03/2016, p. 10-11). Zelfs wanneer zij gevraagd wordt naar een aanslag in Basra op 5 juli 2014 verklaarde verzoekende partij aanvankelijk nog van niets te weten (administratief dossier, stuk 6, gehoorverslag CGVS d.d. 25/01/2016, p. 23). Het doet ernstig afbreuk aan het door verzoekende partij beweerde verblijf in Basra tot 2015 dat zij pas wanneer haar de precieze locatie van deze aanslag wordt vermeld, wist waarover het ging (administratief dossier, stuk 6, gehoorverslag CGVS d.d. 25/01/2016, p. 23). De vaststelling dat verzoekende partij niet in staat is om zelf enkele concrete voorbeelden te geven van gebeurtenissen en incidenten die relatief kort voor haar vertrek hebben plaatsgevonden, ondergraaft wel degelijk haar bewering tot de zomer van 2015 in de provincie Basra en tot 12 april 2015 in de stad te hebben verbleven.

Verder stelt de Raad vast dat verzoekende partij met de loutere opmerking dat zij wel degelijk informatie kon geven over de situatie van soennieten doorheen de jaren tot op vandaag zich beperkt tot het tegenspreken van de uitgebreide motivering van verwerende partij waaruit duidelijk blijkt dat verzoekende partij er niet in slaagde de meer recentere evolutie van de situatie van soennieten in Zuid-

Irak te schetsen en desbetreffend niet verder komt dan nietszeggende en algemene verklaringen. Verzoekende partij brengt geen enkel concreet argument aan ter weerlegging van desbetreffende motivering. Dergelijk verweer is niet dienstig om de vaststellingen van de bestreden beslissing te weerleggen.

2.2.4.1. Betreffende de door verwerende partij vastgestelde tegenstrijdigheden in haar verklaringen, merkt verzoekende partij op dat zij *“steeds gezegd heeft dat er tijdens de dreigtelefoon louter werd verwezen naar het gewezen onderzoek bij de divisie Moordzaken, met name dat verzoeker het onderzoek had laten starten, doch er niet in concreto/inhoudelijk werd gesproken over het onderzoek zelf”*. Verder vraagt verzoekende partij zich af of *“deze tegenstrijdigheden van die aard zijn dat zij het hele relaas van verzoeker ondermijnen en ongeloofwaardig maken, rekening houdend met de veelheid van documenten die verzoeker toch kan voorleggen”*.

2.2.4.2. De Raad benadrukt vooreerst dat uit wat voorafgaat blijkt dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan de bewering van verzoekende partij tot de zomer van 2015 in de provincie Basra en tot 12 april 2015 in de stad te hebben verbleven. Derhalve kan evenmin enig geloof worden gehecht aan haar bewering sinds maart 2015 in Basra problemen te hebben gekend. De ongeloofwaardigheid van haar asielrelaas wordt bevestigd door de veelvuldige door verwerende partij vastgestelde tegenstrijdigheden in haar opeenvolgende verklaringen. De Raad wijst verzoekende partij erop dat deze tegenstrijdigheden betrekking hebben op kernelementen van haar asielrelaas, met name de bedreigingen gericht aan haar persoon en de beschieting van haar auto. Deze vaststellingen zijn dan ook wel degelijk van aard afbreuk te doen aan de geloofwaardigheid van haar asielrelaas. Daar waar verzoekende partij in verband met de tegenstrijdigheid in haar verklaringen over de inhoud van de dreigtelefoon stelt dat zij *“steeds gezegd heeft dat er tijdens de dreigtelefoon louter werd verwezen naar het gewezen onderzoek bij de divisie Moordzaken, met name dat verzoeker het onderzoek had laten starten, doch er niet in concreto/inhoudelijk werd gesproken over het onderzoek zelf”*, wijst de Raad erop dat toen aan verzoekende partij tijdens haar eerste gehoor uitdrukkelijk gevraagd werd of er tijdens het telefoongesprek werd verwezen naar het onderzoek bij de divisie Moordzaken, zij antwoordde dat dat niet zo was (administratief dossier, stuk 6, gehoorverslag CGVS d.d. 25/01/2016, p. 21). Verzoekende partij tracht deze verklaring uit te leggen door te stellen dat tijdens de dreigtelefoon louter werd verwezen naar het onderzoek en dat er niet inhoudelijk werd gesproken over het onderzoek, doch kan dit argument geenszins worden aanvaard, aangezien haar ook tijdens haar eerste gehoor louter gevraagd werd of er naar het onderzoek verwezen werd. Desbetreffende tegenstrijdigheid tussen enerzijds haar verklaring tijdens haar eerste gehoor dat tijdens de dreigtelefoon niet verwezen werd naar het onderzoek naar de divisie Moordzaken en anderzijds haar verklaring tijdens haar tweede gehoor dat er wel degelijk iets werd gezegd over dit onderzoek blijft dan ook onverminderd overeind.

2.2.5.1. Verzoekende partij voegt verder als bijlage bij haar verzoekschrift *“Resultaten van het eindexamen schooljaar 2013-2014 aan de universiteit van AL BASRA aan de faculteit van Schone Kunsten (met beëdigde vertaling)”* (bijlage 4), een *“Origineel document dat verzoeker van het Ministerie van Binnenlandse Zaken om een lening te kunnen aanvragen bij de bank (met beëdigde vertaling)”* (bijlage 5), een *“Kopie van de paspoorten van de kinderen van verzoeker”* (bijlage 6), een *“Schrijven aan majoor A. R. B. (...) dd. 19.10.2015 (met beëdigde vertaling)”* (bijlage 7), een *“Proces-verbaal dd. 31.01.2016 (met beëdigde vertaling)”* (bijlage 8), een *“Arrestatiebevel dd. 03.04.2016 (met beëdigde vertaling)”* (bijlage 9) en *“Wetsartikelen uit de strafwet voor veiligheidsmachten binnenlandse zaken (met beëdigde vertaling)”* (bijlage 10). Verzoekende partij betoogt dat de bijlagen 4-6 aantonen dat zij wel degelijk in Basra aanwezig was in 2014 en begin 2015. De bijlagen 7-10 tonen verder aan dat zij het voorwerp is van een onderzoek nu zij niet meer op haar werk is verschenen en dat zij werkzaam was bij het Ministerie van Binnenlandse Zaken in de periode voor haar vertrek uit Irak en zij haar werk heeft verlaten. Verzoekende partij meent dat, al de door haar aangebrachte documenten in ogenschouw genomen, aangenomen dient te worden dat haar asielrelaas waarachtig is en zij ten gevolge hiervan internationale bescherming dient te krijgen. De documenten kunnen niet zonder meer terzijde worden geschoven met de loutere bewering dat er corruptie zou zijn in Irak en documenten er makkelijk tegen betaling kunnen worden verkregen. Verwerende partij dient daarentegen deze documenten inhoudelijk na te gaan bij de betrokken diensten, alvorens een oordeel te vellen over de waarde van de documenten.

2.2.5.2. De Raad stelt evenwel vast dat verzoekende partij in desbetreffend betoog er ten onrechte van uit blijkt te gaan dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden ontzegd indien de valsheid of het niet-authentiek karakter ervan wordt aangetoond. De commissaris-generaal voor de

vluchtelingen en de staatlozen en bijgevolg ook de Raad kunnen evenwel ook om andere redenen dan hun (bewezen) valsheid aan de aangebrachte stukken iedere bewijswaarde weigeren.

In casu oordeelde verwerende partij op goede gronden dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, *quod non in casu*.

Tevens wordt door verwerende partij uitgebreid gemotiveerd dat aan de door verzoekende partij aangebrachte documenten hoe dan ook geen enkele bewijswaarde kan worden toegekend onder meer omdat de verklaringen van verzoekende partij niet overeenstemmen met de inhoud ervan, verschillende documenten slechts kopieën betreffen, er vormelijke gebreken konden worden vastgesteld in een beweerd officieel document, bepaalde neergelegde stukken makkelijk vervalst kunnen worden en andere documenten dan weer niet van aard zijn het recente verblijf van verzoekende partij in Basra aan te tonen. Verzoekende partij brengt in haar verzoekschrift geen enkel concreet argument aan ter weerlegging van deze uitgebreide motivering, doch beperkt zich tot het louter stellen dat deze documenten wel degelijk van aard zijn haar asielaanvraag en recent verblijf in Basra aan te tonen. Dergelijk verweer volstaat niet om de vaststellingen van verwerende partij in de bestreden beslissing te weerleggen.

Wat betreft de documenten die verzoekende partij als bijlage bij haar verzoekschrift voegt (bijlagen 4-10), herhaalt de Raad vooreerst dat aan documenten die ter ondersteuning van een voorgehouden asielaanvraag worden bijgebracht enkel bewijswaarde kan worden toegekend voor zover deze gepaard gaan met een geloofwaardig relaas, wat *in casu* niet het geval is. Bovendien blijkt uit de informatie die door verwerende partij werd toegevoegd aan het administratief dossier (administratief dossier, stuk 18, landeninformatie, deel 4) dat documenten als diploma's, paspoorten en andere officiële documenten in Irak makkelijk op illegale wijze verkrijgbaar zijn, waardoor de bewijswaarde van dergelijke documenten hoe dan ook relatief is. Omtrent de "*Kopie van de paspoorten van de kinderen van verzoeker*" (bijlage 6), bemerkt de Raad verder dat deze stukken betrekking hebben op haar kinderen en niet op verzoekende partij, waardoor ze dan ook niet van aard zijn aan te tonen dat verzoekende partij recent uit Basra afkomstig is. Bovendien betreffen het slechts kopieën waaraan geen enkele bewijswaarde kan worden toegekend gelet op het feit dat deze gemakkelijk door knip- en plakwerk nagemaakt en vervalst kunnen worden (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135; RvS 24 maart 2005, nr. 142.624). Ten slotte vraagt de Raad zich nog af – verzoekende partij licht dit nergens toe in haar verzoekschrift – hoe verzoekende partij in het bezit is kunnen komen van de interne briefwisseling binnen het Ministerie van Binnenlandse Zaken inzake het onderzoek naar haar verdwijning dat zou zijn opgestart en uitgevoerd na haar vertrek uit Irak (bijlagen 7-9).

2.2.6. Verder is de Raad van oordeel dat, daar verzoekende partij haar recente herkomst uit Basra, Zuid-Irak, niet aannemelijk maakt, haar verwijzing in haar verzoekschrift naar de veiligheidssituatie in Zuid-Irak niet volstaat om haar nood aan internationale bescherming aan te tonen. De werkelijke streek van herkomst is immers van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming, daar het de streek van feitelijke herkomst is in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Door geen zicht te bieden op haar reële verblijfssituatie of regio van herkomst voor haar komst naar België, dit in weerwil van de plicht die rust op een asielaanvraag om van bij de aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, verhindert verzoekende partij het de Belgische asielaanvraag haar reële situatie te achterhalen.

2.2.7. Uit wat voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij het de Belgische asielaanvraag niet toelaat haar reële situatie te achterhalen en er bijgevolg ten aanzien van haar noch een gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat zij in geval van terugkeer naar haar land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

2.2.8. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier, stukken 17 en 18), en dat verzoekende partij tijdens de gehoren op het Commissariaat-generaal d.d. 25 januari 2016 en 2 maart 2016 de kans kreeg om haar asielaanvraag omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Arabisch en bijgestaan door haar advocaat.

De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.9. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel ten slotte wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Aangezien verwerende partij in haar motivering op afdoende wijze aantoont dat het asielrelaas van verzoekende partij niet als geloofwaardig kan worden beschouwd, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

2.2.10. De middelen zijn ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op één september tweeduizend zestien door:

dhr. J. BIEBAUT, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT